

fer extensiu el nostre emocionat record al pare i al germà d'en Jaume Vilà, membres tots ells d'una família de músics oriunds de l'Armentera.

La família Vilà, tan vinculada ara a L'Escala, és una de tantes mostres dels fraternals lligams que uneixen les dues viles.

Cap a la segona dècada del nostre segle, la cobla La Principal de L'Escala estava integrada majoritàriament per escalencs, pertanyents a unes quantes famílies de músics locals: els Vicens («Xaxu»), els Sastre («Xiquet»), els Hereu i els Tasis. Un dels pocs forasters que hi tocaven era un jove cornetí armenterenc, en Josep M.ª Vilà i Saliner, que alternava la música amb l'ofici de sabater. Aquest músic podria ésser citat com un allixonador exemple de l'abnegació i sacrifici que en aquell temps eren necessaris per estudiar. Havia començat a aprendre solfa a l'Armentera, amb en Joan Duran, conegut pel renom de «El Rei». Era un geniüt cap de cobla que entre clatellada i clatellada havia encarrilat la vida de molts bordegassos que van esdevenir uns bons músics, entre altres podríem citar el cas del cèlebre solista de tenora, en Joan Coll.

Més tard, en Josep M.ª Vilà, barbamec encara, dues vegades a la setmana, amb el cornetí penjat a l'espalla, anava i tornava, a peu, a Torroella de Montgrí, per ampliar els seus migrats coneixements musicals. La ferma voluntat que això denota, l'havia heretada sens dubte dels seu pare. Era fill del carter de l'Armentera, en Salvi «Revisor», home que durant els llargs anys que va ocupar la plaça, no va deixar ni un sol dia —per mal temps que fés—, d'anar a peu a Camallera per recollir el correu i repartir-lo als poblets de la rodalia. Em consta que, fa uns anys a l'Armentera, hom havia proposat exaltar la memòria d'en Salvi Vilà, pel seu zel, veritablement exemplar, en el compliment del deure.

En Josep M.ª Vilà, amb les seves vingudes a la nostra cobla, es va enamorar d'una escalenca: n'Angela Comas. Es van casar i van viure tres anys a L'Armentera, on va néixer en Jaume, el 5 d'abril de 1917. Quan tenia un any, el matrimoni va establir-se a L'Escala, posant una sabateria a l'actual Plaça de Víctor Català, enfront d'on van viure després. Era una casa que havia estat de la família Saguer, propietaris de tot aquell «sòl». D'aquí ve precisament l'antic nom de la Plaça.

L'únic mestre d'en Jaume va ser el seu pare, el qual va ensinistrar també en l'art dels sons el germà petit, en Josep M.^a, si bé aquest més tard va perfeccionar el trombó de vares a Barcelona.

En Jaume va debutar de músic als catorze anys, a Verges, en un conjunt petit que hom anomenava «l'orquestra d'en Quel». Al cap d'un any ja va ingressar a l'Emporitana, de la mateixa població, on va tocar fins l'any 36.

Mentrestant, el seu avi Salvi, havia vingut a viure amb el fill, a L'Escala, morint a la nostra vila. Durant els seus darrers anys de carter de L'Armentera, el seu nét, en Jaume, que llavors era molt jove, anava sovint amb bicicleta, de L'Escala a Camallera, per tal que no quedés desatès el servei quan l'avi no es veia amb cor de fer-ho.

